

Arrest

nr. 317 448 van 27 november 2024
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat I. CAUDRON
Jachtlaan 219
1040 BRUSSEL

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie.

DE VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Congolese (D.R.C.) nationaliteit te zijn, op 25 november 2024 heeft ingediend om bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie van 20 november 2024 tot teruggedrijving.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op artikel 39/82 van de voormelde wet van 15 december 1980.

Gelet op titel II, hoofdstuk II van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 25 november 2024, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 27 november 2024.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter J. CAMU.

Gehoord de opmerkingen van advocaat L. MUSTIN, die loco advocaat I. CAUDRON verschijnt voor de verzoekende partij, en van advocaat L. ASSELMAN, die loco advocaten C. DECORDIER & T. BRICOUT verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Verzoeker verklaart van Congolese nationaliteit te zijn, doch van Rwandese origine.

Volgens zijn verklaringen heeft hij Congo ontvlucht uit vrees voor vervolging.
Hij verklaart de status van vluchteling verkregen te hebben in Oeganda op 30 november 2012.

Uiteindelijk diende hij eveneens Oeganda te ontvluchten en reisde hij naar Frankrijk, alwaar hij een verzoek om internationale bescherming indiende.

Op 1 december 2022 werd hij erkend als vluchteling.

Verzoeker verklaart dat hij in Frankrijk tewerkgesteld is met een contract van onbepaalde duur en dat zijn partner hoogzwanger is.

Verzoeker verklaart verder dat hij naar Rwanda heeft gereisd met een Frans reisdocument.

Bij zijn terugkeer maakte verzoeker een tussenstop in België. Daar werd verzoeker door de grensinspectie ondervraagd en uiteindelijk werd hem een beslissing tot terugdrijving betekend. Dit is de thans bestreden beslissing.

2. Betreffende de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid

2.1. De drie cumulatieve voorwaarden

Artikel 43, § 1, eerste lid van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: het PR RvV) bepaalt dat, indien de uiterst dringende noodzakelijkheid wordt aangevoerd, de vordering een uiteenzetting van de feiten moet bevatten die deze uiterst dringende noodzakelijkheid rechtvaardigen.

Verder kan overeenkomstig artikel 39/82, § 2, eerste lid van de Vreemdelingenwet slechts tot de schorsing van de tenuitvoerlegging van een administratieve rechtshandeling worden besloten indien er ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en op voorwaarde dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen.

Uit het voorgaande volgt dat, opdat een vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid kan worden ingewilligd, de drie voornoemde voorwaarden cumulatief moeten zijn vervuld.

2.2. Betreffende de eerste voorwaarde: het uiterst dringende karakter

Zoals verzoeker aanvoert, wordt hij momenteel vastgehouden in een welbepaalde plaats met het oog op zijn verwijdering van het grondgebied, meer bepaald zoals bedoeld in de artikelen 74/8 en 74/9 van de Vreemdelingenwet. In dit geval wordt conform artikel 39/82, § 4, tweede lid van de Vreemdelingenwet het uiterst dringende karakter van de vordering wettelijk vermoed. Het uiterst dringende karakter van de vordering, dat overigens niet wordt betwist door verweerder, is voldoende aangetoond.

Aan de eerste cumulatieve voorwaarde is bijgevolg voldaan.

2.3. Betreffende de tweede voorwaarde: de ernst van de aangevoerde middelen

2.3.1. Opdat een middel ernstig zou zijn, volstaat het dat het op het eerste gezicht, en gelet op de toedracht van de zaak, ontvankelijk en gegrond zou kunnen worden verklaard en derhalve kan leiden tot de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing.

Het onderzoek van het ernstig karakter van een middel kenmerkt zich in schorsingszaken dus door het prima facie-karakter ervan. Het prima facie-onderzoek van een door de verzoekende partij aangevoerde verdedigbare grief afgeleid uit de schending van een recht gewaarborgd in het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden (hierna: het EVRM), moet verzoekenbaar zijn met de eis van daadwerkelijkheid van een beroep in de zin van artikel 13 van het EVRM en inzonderheid met de vereiste tot onafhankelijk en zo nauwkeurig mogelijk onderzoek van elke verdedigbare grief. Dit houdt in dat, indien de Raad bij dit onderzoek op het eerste gezicht vaststelt dat er redenen voorhanden zijn om aan te nemen dat deze grief ernstig is of dat er minstens twijfels zijn over het ernstig karakter ervan, hij in deze stand van het geding het aangevoerde middel als ernstig beschouwt. Immers, de schade die de Raad toebrengt door in de fase van het kort geding een middel niet ernstig te bevinden dat achteraf, in de definitieve fase van het proces toch gegrond blijkt te zijn, is groter dan de schade die hij berokkent in het tegenovergestelde geval. In het eerste geval kan het moeilijk te herstellen ernstig nadeel zich voltrokken hebben, in het tweede geval zal ten hoogste voor een beperkte periode de bestreden beslissing zonder reden geschorst zijn.

De Raad doet overeenkomstig artikel 39/82, § 4, vierde lid van de Vreemdelingenwet een zorgvuldig en nauwgezet onderzoek van alle bewijsstukken die hem worden voorgelegd, en inzonderheid die welke van dien aard zijn dat daaruit blijkt dat er redenen zijn om te geloven dat de uitvoering van de bestreden beslissing verzoeker zou blootstellen aan het risico te worden onderworpen aan de schending van de

grondrechten van de mens ten aanzien waarvan geen afwijking mogelijk is uit hoofde van artikel 15, tweede lid van het EVRM.

2.3.2. Verzoeker voert in een enig middel de schending aan van het zorgvuldigheidsbeginsel, van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van de artikelen 3, 62, 74/11, 74/13 en 74/14 van de Vreemdelingenwet, van de rechten van verdediging in het bijzonder van het hoorrecht, van artikel 41 van het handvest van de Grondrechten van de Europese Unie, de artikelen 3 en 8 van het EVRM, artikel 33 van de Conventie van Genève en artikel 47 van het handvest van de Grondrechten van de Europese Unie en tevens voert verzoeker een manifeste beoordelingsfout aan.

In een eerste onderdeel stelt verzoeker dat verweerder niet met de nodige zorgvuldigheid heeft gehandeld. Verweerder beperkt zich ertoe te stellen dat hij met een vals reisdocument gereisd heeft. Verzoeker betwist dit en benadrukt dat hij als vluchteling erkend werd in Frankrijk. Verzoeker legt verschillende stukken neer om aan te tonen dat hij een legaal verblijf heeft in Frankrijk. Verzoeker stelt dat er geen enkel contact werd opgenomen met de Franse autoriteiten teneinde na te gaan of het gebruikte reisdocument vals was. Verzoeker meent dat de motivering van de bestreden beslissing niet afdoende is en dat er een verkeerde toepassing werd gemaakt van artikel 3 van de Vreemdelingenwet. Daarnaast stelt verzoeker dat de bestreden beslissing geen toepassing maakt van artikel 74/13 van de Vreemdelingenwet.

In een tweede onderdeel van het middel stelt verzoeker dat hij niet afdoende werd gehoord. Hij stipt aan dat hij anders had kunnen verduidelijken dat hij in Frankrijk werd erkend als vluchteling en dat zijn Congolese nationaliteit in Frankrijk niet wordt betwist. Hij citeert uit de beslissing die Frankrijk nam en waaruit blijkt dat er niet getwijfeld wordt aan zijn Congolese nationaliteit ondanks het gegeven dat hij in bezit was van een Rwandees paspoort. Verzoeker legt nog stukken neer ter staving van zijn Congolese nationaliteit. Daarnaast stelt verzoeker dat hij ook nog had kunnen aanstippen dat zijn partner hoogzwanger is.

In een derde onderdeel van het middel benadrukt verzoeker dat zijn partner die in Frankrijk woont hoogzwanger is. Daarnaast stipt hij ook aan dat hij in Frankrijk werkt en dat hij zijn werk dreigt te verliezen indien hij niet naar Frankrijk mag doorreizen. Verzoeker meent dat de bestreden beslissing een inmenging vormt in zijn gezinsleven. Verzoeker herinnert eraan dat hij zowel in Oeganda, als in Frankrijk werd erkend als vluchteling en dat zijn leven in gevaar is bij een terugkeer naar Congo.

De bestreden beslissing is een beslissing tot teruggrijving. De juridische grondslag voor de bestreden beslissing is artikel 3, eerste lid van de Vreemdelingenwet en de feitelijke uiteenzetting stelt dat verzoeker niet in het bezit is van een geldig reisdocument. Het gebruikte document wordt van valsheid beticht. Als vervalsing wordt verduidelijkt dat het reisdocument frauduleus verkregen werd. Tevens wordt ook aangestipt dat het gebruikte visum/verblijfsdocument van valsheid wordt beticht. Ook hier wordt als vervalsing vastgesteld dat het document frauduleus verkregen werd.

Artikel 3, eerste lid, 1° en 2° van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

“Behoudens de in een internationaal verdrag of in de wet bepaalde afwijkingen, kan de toegang worden geweigerd aan de vreemdeling die zich in een van de volgende gevallen bevindt :

1° wanneer hij aangetroffen wordt in de luchthaventransitzone zonder in het bezit te zijn van de bij artikel 2 vereiste documenten;

2° wanneer hij het Rijk poogt binnen te komen zonder in het bezit te zijn van de bij artikel 2 vereiste documenten;”

Uit de stukken van het administratief dossier blijkt dat verzoeker gereisd heeft met een reisdocument voor vluchtelingen dat hem door de Franse autoriteiten werd afgeleverd en dat hij ook in het bezit was van een Franse verblijfskaart.

Tevens blijkt uit het grensverslag dat bij de grenscontrole is gebleken dat hij SIS-geseind staat door Zwitserland inzake Art 24-25 (in de seining staat vermeld dat hij Rwandees is, geboren 07/04/1996). Bij fouille van betrokkene wordt een Rwandese identiteitskaart van verzoeker gevonden op volgende identiteit: K. R. °01/01/1991 met een gelijkende foto (doch betrokkene is op de foto veel jonger dan op de Franse documenten).

Op grond van deze laatste gegevens is de grenspolitie van oordeel dat het reisdocument waarmee verzoeker zich verplaatst heeft van valsheid kan worden beticht.

Bij zijn verzoekschrift voegt verzoeker tal van stukken toe die betrekking hebben op zijn nationaliteit, identiteit en verblijf in Frankrijk. Zo voegt verzoeker volgende documenten toe: een Franse arbeidsovereenkomst van onbepaalde duur, een doopcertificaat uit Congo, een geboorteakte uit Congo, schoolresultaten van het 4de en 6de lager onderwijs uit Congo, de beslissing waarbij hij erkend werd als vluchteling, een attest waaruit blijkt dat zijn partner hoogzwanger is en een stuk betreffende de vermoedelijke bevallingsdatum, een attest van goed gedrag en zeden waarin ook zijn identiteit en Congolese nationaliteit vermeld wordt, een bewijs van ziekteverzekering, zijn vluchtelingenkaart uit Oeganda waar ook verwezen wordt naar zijn Congolese nationaliteit, zijn Oegandees rijbewijs, de convocatie van de Franse autoriteiten om zijn reistitel af te halen, zijn Frans geboortecertificaat voor vluchteling, stukken betreffende zijn belastingen in Frankrijk, een attest van inburgering en een attest van domicilie.

Uit de stukken die verzoeker bij zijn verzoekschrift heeft gevoegd kan aldus worden afgeleid dat hij in Frankrijk werd erkend als vluchteling, dat hij in Frankrijk woont en werkt en dat zijn partner hoogzwanger is. Tevens blijkt dat hij de reistitel waarmee hij gereisd heeft van de Franse autoriteiten heeft ontvangen. Van een vervalsing kan aldus niet gesproken worden.

De grenspolitie is echter van oordeel dat verzoeker een Rwandees is en geen Congolees. Hierbij verwijst verzoeker terecht naar de beslissing waarbij hij werd erkend als vluchteling. In deze beslissing wordt de nationaliteit van verzoeker onderzocht gelet op het feit dat hij verklaarde de Congolese nationaliteit te hebben en van Rwandese origine en Tutsie te zijn, alsook omdat hij in het bezit was van een Rwandees paspoort. De rechtbank oordeelt dat verzoeker de Congolese nationaliteit heeft. Het is niet aan de grenspolitie om deze beslissing in vraag te stellen. Zo de grenspolitie van oordeel is dat er mogelijk fraude is, dan kan zij de Franse autoriteiten contacteren en is het aan hen om dit te onderzoeken en eventueel de vluchtelingenstatus in te trekken. Op grond van de thans voorliggende stukken kan op het eerste gezicht geen valsheid worden vastgesteld aan het reisdocument waarmee verzoeker gereisd heeft.

Een schending van de motiveringsplicht blijkt prima facie.

Het middel is in de aangegeven mate ernstig.

2.4. De derde voorwaarde: het moeilijk te herstellen ernstig nadeel.

Verzoeker dient gegevens aan te voeren die enerzijds wijzen op de ernst van het nadeel dat hij ondergaat of kan ondergaan, hetgeen concreet betekent dat hij aanduidingen moet geven omtrent de aard en de omvang van het te verwachten nadeel, en die anderzijds wijzen op de moeilijke herstelbaarheid van het nadeel.

De voorwaarde inzake het moeilijk te herstellen ernstig nadeel is conform artikel 39/82, § 2, eerste lid van de Vreemdelingenwet vervuld indien een ernstig middel werd aangevoerd, gesteund op de grondrechten van de van de mens, in het bijzonder de rechten ten aanzien waarvan geen afwijking mogelijk is uit hoofde van artikel 15, tweede lid van het EVRM.

In het verzoekschrift geeft de verzoeker onder meer aan dat het moeilijk te herstellen ernstig nadeel voortvloeit uit het feit dat zijn grondrechten in het gedrang worden gebracht nu de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing zijn door artikel 3 en 8 van het EVRM gewaarborgde rechten schendt.

Gelet op de beoordeling van de ernst van het middel dat raakt aan het risico op een schending van artikel 3 en 8 van het EVRM, nu blijkt dat verzoeker werd erkend als vluchteling in Frankrijk en geenszins kan terugkeren naar Congo en hij een gezinsleven en privéleven heeft in Frankrijk, ziet ieder redelijk denkend mens onmiddellijk in dat verzoeker door de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel dreigt te ondergaan. De argumentatie van de verweerder in de nota met opmerkingen doet daaraan geen afbreuk. Ook aan de voorwaarde van het moeilijk te herstellen ernstig nadeel is bijgevolg voldaan.

Uit het geheel van de overwegingen die voorafgaan, volgt dat is voldaan aan de drie voorwaarden om bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing te bevelen van de tenuitvoerlegging van de beslissing houdende bevel om het grondgebied te verlaten.

3. Kosten

Met toepassing van artikel 39/68-1, §5, derde en vierde lid, van de Vreemdelingenwet zal de beslissing over het rolrecht of over de vrijstelling ervan, in een mogelijke verdere fase van het geding worden getroffen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid van de tenuitvoerlegging van 20 november 2024 wordt bevolen.

Artikel 2

Dit arrest is uitvoerbaar bij voorraad.

Artikel 3

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten wordt uitgesteld.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zevenentwintig november tweeduizend vierentwintig door:

J. CAMU,

kamervoorzitter,

K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

J. CAMU